

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Illvstrivm Miracvlorvm Et Historiarvm Memorabilivm Lib.
XII**

Caesarius <Heisterbacensis>

Antverpiae, 1605

De purgatorio cuiusdam Mariae in Frisia, cap. 26.

urn:nbn:de:hbz:466:1-13177

720 DE POEN. ET GLOR. MOR.
minis fui solitus ampliare possessiones monasterij,
sub specie virtutis, vitio avaritia deceptus. Hæc dicta
sunt de pœna avaritiae: audi aliquid de pœna luxurie.

CAPUT XXVI.

Luxurio-
serum.

Ante hoc triennium, cùm dominus Henricus Abbas noster visitasset in Clarocampo, tempore quadragesimali, etiam sorores in Nazareth visitauit. Eadém nocte, dictis matutinis, cùm se modicum reclinasset, huiusmodi visionem vidit: Videbatur sibi esse in quodam loco parietibus clauso, in quo quidem grauissima suspiria & gemitus audivit, sed cùm diligenter circumspexisset, neminem ibidem videre potuit: cumque audita suspiria durarent, causam admirans, sic ait: Adiuro te per Dominum nostrum Iesum, ut quid tu sis, edicas mihi. Cuius cùm nullum audisset responsum, adiurationem iterauit. Tunc quasi aliquid accedere pro pius sentiens, nil tamen videt, huiusmodi audiuit responsum: Ego sum una misera anima. Et ille: Satis misere gemis, cùm tamen ignorarem quæ sit causa miseriae. Respondit illa: In acerbissimis sum pœnis. Ad quod Abbas: Quæ est causa pœnarum tuarum? Quia non seruavi castitatem meam. Et ille: fuisti mas an femina? Respondit: Femina. Et quod, inquit, tibi nomen? Dicente illa: Maria. Mox subiunctum: Poteris ne iuuari? Ad quod illa non respondit: sed ad preces conuersa, sic ait: Rogo vos per omnipotentem Deum, ut dicatis mihi psalterium unum, & insuper aliquot missas. Cuius precibus cùm libens annuisset dominus Abbas, protinus subjecit, possemne videre te? Et ecce, hoc sermone completo, vidit coram se stare pulchram iuuenculam tonsuratam, more claustralium, in subnigra tunica: quam cùm pluta interrogare veller, tam de statu eius, quam de statu aliarum quarundam, excitatus est. Dicta vero prima, quid viderit, Abbatu Claricampi, & quibusdam monachis eius, nec non & mihi, qui tunc præsens eram, retulit, nec erat qui visum intelligeret, vel interpretari posset. Recitata est visio sororibus de Nazareth, sed non est

est inuenta Maria. Sciens verò s̄æpedictus Abbas, tam manifestam visionē sibi sine causa minimè ostensam, cū venisset in Syon, quæ etiam est domus sanctimonialium ordinis nostri, sicut & Nazareth, post verba exhortationis, somnium reculit, Mariam suam inuestigās. Et ecce vna sanctimonialium, materterā eiusdem Mariæ, hæc audiens & admirans, secretiū Abbatii locuta est, dicens: Domine Maria hæc, filia sororis meæ fuit, sanctimalis in quodam Claustro Frisiæ nigri ordinis, quod Bredehorn vocatur, & est ante octo annos defuncta: quæ cū fuisset in quadam grangia monasterij, quidam clericus eam corrupit, & impregnauit. Cū verò in partu periclitaretur, vocans patrem & matrem, & duas sorores maritatas, nec non & filiam materteræ suæ de Syon, confessa est eis peccatum suum cū gemitu cordis, sicq; expirauit. Illi verò de animæ eius salutē desperantes, nihil ei beneficii impenderunt. Audiens hæc dominus Abbas gratias egit Deo, qui non tradit bestiis animam cōfidentem sibi, & animam pauperis sui non est oblitus in finem, sciens in ea completum; In qua cunq; hora peccator ingemuerit, saluus erit. Cuius hortatu parentes spe concepta, cœperunt ei beneficia impendere, sed & ipse Abbas, tam in monasteriis Frisiæ quam in religiosis domibus prouinciæ nostræ, Missas & orationes, atque psalteria plurima ei obtinuit, exceptis his, quæ ipse ei specialiter impendit.

Psal. 73.

C A P V T XXVII.

Miles quidam veniens ad sororem* Gertrudē inclusam de Volmensteyn, sicut ab eius ore audiuīt Daniel Abbas Sconauix, qui nobis ^{Magia} ^{pœna.} ^{* al. Berd} ^{rada.} anditā recitauit, pro anima vxoris sue nuper defunctæ illi supplicauit. Cui oranti illa apparens, in pœnis magnis se esse conquesta est: quæ dum causam requireret pœnarum, eo quod pro honesta & bona muliere haberetur, respondit illa: Pro arte magica: immui enim ne vir meus cum aliis mulieribus peccaret, si me odiaret, & ego illi causa essem adulteriorum: unde quibusdam artibus, sicut edocta fueram, aliquid ad amorem

Z z

meum